

[Fritze Teisen.]

Tilflytningsbestemmelserne for Tid og Evighed, men kun at man skulde opretholde dem de første Aar, indtil, om jeg saa maa sige, Forholdene havde trukket sig i Lave. Det var det, vi ønskede. Men nu sker der det, at disse Bestemmelser bliver ophævet, og saa faar vi et temmelig stort Tilløb fra Provinsen, for det ved vi godt, at der er mange Mennesker, som ønsker at flytte til København, og de vil gøre det nu, og dette skal saa danne Grundlag for, at Regeringspartierne senere paa et eller andet Tidspunkt kan forlange den Lov, som nu vedtages, forlænget. Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) kom da ogsaa med en Bemærkning om, at nu kunde de handlende sidde roligt og stille foreløbig til 1935, og dette Ord „foreløbig“ giver mig Anledning til at rette den direkte Forespørgsel til den ærede Ordfører, om det ærede Medlem her vil afgive den Erklæring, at Partiets Stilling overfor den foreliggende Lov er en saadan, at man betragter den som den uigenkaldelig sidste Forestilling i Retning af Boliglovgivning. Jeg synes, det vilde være rart allerede nu at faa dette Spørgsmaal klart, thi saa vil Regeringspartierne ogsaa til 1935 vide, om det vil være overflødig for dem at forelægge noget Forslag om Forlængelse af denne Lov.

Nej, det Lovforslag, som nu foreligger, er en direkte Indrømmelse til Regeringspartierne, er et Forsøg paa, om jeg saa maa sige, at fiske i rørt Vande paa et Sted, hvor Venstre overhovedet ikke har nogen Føling med Befolkningen eller Lejlighed til at have en saadan. Men jeg tror, at Venstre i Fremtiden skal være noget forsigtigt med den Slags Manøvrer. Venstre kan være ganske overbevist om, at det er en Manøvre, som ikke vil blive glemt fra vor Side; vi skal nok huske den paa Vælgermøderne, det behøver man ikke at tvivle om, og jeg tror heller ikke, Befolkningen til sin Tid vil glemme den. Jeg synes ikke, det er nogen klædelig Situation, Venstre her er kommet i, men jeg skal absolut ikke misunde dem den.

Jeg beklager, at man ikke har kunnet indse, at det, man skulde have nu, var en virkelig Afvikling. Det Forslag, der foreligger, tilsigter ikke nogen egentlig Afvikling; hvis der kommer Opsigelser og Vrøvl, om jeg saa maa sige, saa kommer det hele nu paa een Gang, paa et bestemt Tidspunkt, Oktober Flyttedag 1934 eller 1935. Efter det Forslag, som blev stillet fra vor Side, vilde man have faaet en gradvis Afvikling, der var tilendebragt noget hurtigere end her foreslaaet. Alle større Lejligheder blev fri

med det samme, og de mindre Lejligheder blev fri efterhaanden, idet Opsigelsesvarslernerne forlængedes til det dobbelte, hvilket vilde bevirke, at Omflytningen ikke kom til at ske paa nogenlunde samme Tidspunkt, men vilde blive spredt over et Tidsrum af 1½ Aar, saa at det hele langt lettere kunde trække sig i Lave. Men vi har alt-saa ikke kunnet opnaa at faa en gradvis og en noget hurtigere Afvikling. Naar man fra Flertallets Side vil hævde, at det er en Afviklingslov, vi her faar, kan vi, som sagt, ikke anerkende dette, og da vi ikke kan faa en Lov, som kan bringe en Afvikling og en nogenlunde hurtig og gradvis Afvikling, vil vi tillade os at anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Der kan ikke være Tvivl om, at det Forslag, der foreligger, byder en god Beskyttelse for de nuværende Lejere af Lejligheder paa 5 Værelser og derunder i de gamle Ejendomme. Derimod vil utvivlsomt i den nærmeste Tid adskillige Lejere af større Lejligheder møde Krav om meget store Lejeforhøjelser. Selv om mange Husejere sikkert ikke vil benytte sig af Situationen, maa man desværre regne med, at nogle vil gøre det; der har allerede for mig foreligget meget grelle Eksempler paa, hvilke Krav en Husejer har ment at turde stille for Lejligheder paa 6 Værelser og derover. Dernæst kan der heller ikke være Tvivl om, at der for mange af de Lejligheder, der i den kommende Tid bliver ledige, og som Ejerne derved faar fri Raadighed over, vil ske en Forhøjelse af Lejen, som er meget beklagelig. Men de Mangler ved Lovforslaget, jeg her har nævnt, er den Pris, vi har maattet betale for at opnaa Flertal i Landstinget for en Huslejelovgivning, der giver en meget effektiv Beskyttelse i 3—4 Aar for det overvældende Flertal af de nuværende Lejere.

Jeg ønsker dog i denne Forbindelse at sige med Henblik paa ublu Lejekrav i de Tilfælde, jeg har nævnt, at de Lejere, der maatte blive Genstand derfor, bør erindre, at Loven indeholder Aagerbestemmelser, Bestemmelser, der værner mod en Udnyttelse af Situationen. Og jeg nærer for min Del ikke Tvivl om, at her i Hovedstaden vil Lejerforeningerne indrette sig saaledes, at der paa en let Maade gives Lejere, der kommer ud for, hvad jeg her har nævnt, Adgang til Raad og Vejledning.

Om der eventuelt vil opstaa Vanskeligheder ved Praktiseringen af Loven derved, at alle Tvistemaalet nu er henlagt til Dom-